

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4163/04
08.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Mraković, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi AA, izjavljenoj protiv rešenja Ministarstva za kapitalne investicije - Šumadijski okrug u Kragujevcu, br. 220-356-37/04-04 od 14.09.2004. godine, u predmetu inspekcijskih mera, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 08.02.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva za kapitalne investicije - Šumadijski okrug u Kragujevcu, br. 220-356-37/04-04 od 14. 09. 2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužilje izjavljena protiv rešenja građevinskog inspektora Inspektorata za građevinsku inspekciju - Sekretarijata za inspekcijske poslove Gradske uprave grada Kragujevac broj III-11-356-153/04 od 18.08.2004. godine, kojim je naloženo tužilji, kao investitoru, da poruši izvedene radove na građenju objekta navedene u dispozitivu prvostepenog rešenja, kao i sve buduće radove na objektu na KP br. aa, vv i gg KO VV, koji se gradi bez odobrenja za izgradnju i prijave početka izgradnje objekta, odnosno izvođenja radova, odnosno glavnog projekta.

U tužbi, kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa iz razloga predviđenih odredbama člana 10. stav 1. tačka 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" broj 46/96), tužilja ističe da joj nije omogućeno da učestvuje u prvostepenom i drugostepenom upravnom postupku, zbog čega je došlo do pogrešno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja, jer se uvidom na licu mesta očigledno vidi da se ne radi o izgradnji objekta u smislu Zakona o planiranju i izgradnji, i to člana 2. stav 1. tačka 22, već se radi o ogradi koja ide ivicom parcela navedenih u dispozitivu rešenja prvostepenih organa, pa predlaže da sud tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ je, u odgovoru na tužbu, ostao u svemu pri razlozima, iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku u smislu člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u skladu sa članom 39. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je, ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari našao:

Tužba je osnovana.

Iz spisa proizlazi da je građevinski inspektor prvostepenog organa u postupku inspekcijskog nadzora, postupajući po službenoj dužnosti u smislu člana 140. Zakona o planiranju i izgradnji ("Službeni glasnik RS" br. 47/03), dana 17.08.2004. godine, uvidom na licu mesta, utvrdio da je tužilja bez odobrenja za izgradnju i prijave početka izgradnje objekta, odnosno izvođenja radova i glavnog projekta, izvela radove na građenju objekta u Ulici ___ na KP br. aa, vv i gg KO VV, opisane u dispozitivu prvostepenog rešenja. Inspektor je u skraćenom postupku, na osnovu člana 131. stav 1. tačka 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ" broj 33/97...31/01), a u skladu sa odredbom člana 141. stav 1. tačka 1. Zakona o planiranju i izgradnji, naložio rušenje navedenog objekta.

Prvostepeni organ je o izvršenom pregledu sačinio zapisnik broj III-11-356-153/04 dana 17. 08. 2004. godine. Rešavajući po žalbi tužioca na prvostepeno rešenje, tuženi organ je žalbu odbio kao neosnovanu, uz obrazloženje da je prvostepeno rešenje doneto u svemu u skladu sa zakonom i bez povrede pravila postupka.

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja, Vrhovni sud Srbije nalazi da je istim povređen zakon na štetu tužilje. Ovo stoga, što je rešenje prvostepenog organa doneto u skraćenom postupku, primenom odredbe člana 131. stav 1. tačka 2. Zakona o opštem upravnom postupku, čime je povređeno pravo stranke na učešće u postupku shodno odredbama člana 9. i člana 133. istog Zakona, a koje povrede nije otklonio ni tuženi organ osporenim rešenjem. Po mišljenju ovoga suda, u konkretnom slučaju nije bilo mesta primeni odredbe člana 131. Zakona o opštem upravnom postupku, tj. donošenju rešenja kojim se naređuje stranci rušenje izvedenih radova bez njenog učešća u postupku. Prvostepeni organ se za donošenje takvog rešenja pozvao na odredbu tačke 2. stava 1. člana 131. Zakona o opštem upravnom postupku, kojom je propisano da organ može po skraćenom postupku rešiti upravnu stvar neposredno, ako se stanje stvari može utvrditi neposrednim uvidom, odnosno na osnovu službenih podataka kojiima organ raspolaže, a nije potrebno posebno saslušanje stranke radi zaštite njenih prava, odnosno pravnih

interesa. Prvostepeni organ je u obrazloženju svog rešenja naveo da je rešenje doneto u skraćenom postupku, s obzirom na to da se stanje stvari moglo utvrditi neposrednim uvidom, a da se stranka nije odazvala na uredno dostavljen poziv radi saslušanja u ovoj upravnoj stvari. Time je obrazloženje prvostepenog rešenja doneto uz bitnu povredu odredbe člana 199. stav 2. Zakona opštem upravnom postupku, jer ne proizlazi iz činjeničnog stanja u spisima. Prvostepeni organ nije mogao neposrednim uvidom na terenu da dođe do zaključka da se objekat gradi bez odobrenja u smislu člana 88. Zakona o planiranju i izgradnji. U spisima ne postoje dokazi o tome da je prvostepeni organ pozivao tužilju, odnosno njenog punomoćnika, radi saslušanja u ovoj upravnoj stvari, kako to prvostepeni organ navodi u zapisniku o inspekcijском nadzoru od 17. 08. 2004. godine i obrazloženju prvostepenog rešenja. Dispozitiv prvostepenog rešenja, kojim se naređuje rušenje svih budućih radova na objektu, je donet protivno članu 198. stav 1. i 2. Zakona o opštem upravnom postupku, jer je nejasan i nedovoljno određen da bi rešenje moglo biti izvršivo, pa se mora usaglasiti sa odredbama člana 141. stav 2. Zakona o planiranju i izgradnji.

Rešavajući po žalbi tužilje, izjavljenoj na rešenje prvostepenog organa, tuženi organ u osporenom rešenju nije cenio navode tužilje da nije pozivana da učestvuje u prvostepenom postupku, zbog čega je osporeno rešenje zahvaćeno bitnom povredom odredbe člana 235. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku koja je od uticaja na rešenje stvari.

Iz navedenih razloga ne može da se prihvati zaključak tuženog organa da je pravilno postupio prvostepeni organ donoseći rešenje kojim se nalaže rušenje tužiljinog objekta u skraćenom postupku. U ponovnom postupku je potrebno otkloniti povrede pravila postupka na koje je ukazano, pravilno i potpuno utvrditi odlučne činjenice, a zatim, pravilnom primenom materijalnog propisa, doneti pravilno i na zakonu zasnovano rešenje.

Nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužilje, Vrhovni sud Srbije je, primenom odredbi člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" broj 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude, s tim što su primedbe suda obavezne za tuženi organ u smislu odredbe člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 08. 02. 2006. godine, U. broj 4163/04

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Mraković, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ